Dosarul nr. 3-3703/2024;
2-24085659-12-3-01082024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

09 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Cu participarea avocatului reclamantului Jarovlea Veaceslav
reprezentantul pârâtului ISSPNPC Babin Ana-Victoria
reprezentantul pârâtului MDED Botezatu Denis

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul ,,GBS" SRL împotriva Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor RM și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării RM, terți „BT Leasing MD" SRL și Sandu Vadim privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul ,,GBS" SRL, la 01.08.2024 a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor RM și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării RM, terți „BT Leasing MD" SRL și Sandu Vadim privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 05.06.2024, Inspectoratul de Stat Pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Drepturilor Consumatorilor (în continuare - ISSPNPC) a emis Decizia seria DR nr. 0074, prin care a dispus:

1. Obligarea "GBS" SRL, IDNO*****, cu adresa mun. Chișinău, str. Bogdan Voievod, 6 bloc 4, ap. 21, de a restitui consumatorului Vadim SANDU contravaloarea autoturismul de model Peugeot 3008, 2.0 HDI, VIN COD *****, în valoare de 26500,00 (douăzeci și șase mii cinci sute) Euro;

2. Decizia urmează a fi executată în termen de 14 zile calendaristice, de la data recepționării, cu informarea ISSPNPC despre măsurile întreprinse, prin eliberarea unui răspuns pe marginea executării deciziei în cauză.

3. Se atenționează "GBS" SRL că, în cazul neexecutării Deciziei remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului /serviciului necorespunzător ISSPNPC își rezervă dreptul de a aplica măsura de constrângere în conformitate cu prevederile art. 181 Cod

administrativ.

Susține că, nefiind de acord cu Decizia ISSPNPC seria DR nr. 0074 din 05.06.2024, reclamantul ”GBS” SRL a depus în termen, prin intermediul avocatului cerere prealabilă nr. 1644 din 02.07.2024, solicitând suspendarea executării și anularea actului administrativ individual defavorabil - a Deciziei seria DR nr. 0074 din 05.06.2024.

Notează că, prin scrisoarea nr. 27/12-367/2185 din 04.07.2024, pârâtul a respins ca fiind neîntemeiată cererea privind suspendarea executării actului administrativ contestat, precum și a respins cererea prealabilă nr. 1644 din 02.07.2024, menținând Decizia seria DR nr. 0074 din 05.06.2024, cu remiterea deciziei și a dosarului administrativ către Ministerul Dezvoltări.

Menționează că, consumatorul Sandu Vadim a cerut reclamantului la 12.02.2024 doar examinarea automobilului procurat la service-centru GBS ”SRL și/sau reparația lui, după caz.

Declară că, până la recepționarea răspunsului la cererea din 12.02.2024, consumatorul Sandu Vadim a depus la 19.02.2024 la sediul “GBS” SRL o cerere prealabilă din 16.02.2024, prin care a solicitat înlocuirea a automobilului în cauză cu un bun similar de același model și aceleași particularități și caracteristici tehnice sau achitarea contravalorii bunului procurat în mărime de 26 500,00 euro.

Comunică că, în vederea satisfacerii cerințelor consumatorului/petent, expuse în cererea acestuia din 09.02.2024 (primită la 12.02.2024), reclamantul a comandat, la 20.02.2024, efectuarea investigațiilor tehnice ale specialistului din cadrul ”Expert-VM” SRL, care urma să stabilească în mod obiectiv starea tehnică a automobilului de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320, fapt despre care a fost comunicat dlui Sandu Vadim prin răspunsul nr. 615/IE/24 din 16.12.2024 (data corectă fiind 16.02.2024), precum și prin răspunsul nr. 617/IE/24 din 20.02.2024.

Invocă că, în urma investigațiilor tehnice, executate la 29.02.2024 de specialistul tehnic al ”Expert-VM” SRL, automobilul nominalizat supra, de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320, a fost examinat, fiind prezentă în scris concluzia că starea de facto a automobilului este satisfăcător-bună, fără careva deteriorări sau defecte, scurgeri de ulei sau ale soluții prin garniturile de etanșare, ruperi sau crăpături ale huselor de protecție, etc. Consumatorului Sandu Vadim i-au fost comunicate în scris rezultatele investigațiilor tehnice în cauză prin scrisoarea nr. 619/IE/24 din 01.03.2024.

Nefiind de acord cu răspunsul primit de la ”GBS” SRL, dl Sandu Vadim a depus, la 05.04.2024, la sediul ISSPNPC Petiție (înregistrată cu numărul de intrare 368-S), în care a bifat ca fiind solicitarea petiționarului - restituirea contravalorii produsului prin rezoluțiunea contractului.

Din circumstanțele speței și clauzele contractului de vânzare-cumpărare a automobilului 11.07.2022, atestă partea reclamantă că, automobilul de model Peugeot 3008, culoare albă, anul fabricației 2022, VIN cod *****, cu n/MLD 320, aparține cu dreptul de proprietate la ”BT Leasing MD” SRL (Cumpărător).

Susține că, pârâtul nu a atras în procedura administrativă aferentă petiției dlui Sandu Vadim îndreptățit de a încasa careva sume de bani în speța dată, neavând dreptul de dispoziție

asupra autoturismului pe proprietarul autoturismul de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320 - ”BT Leasing MD” SRL (Cumpărător). Deci, consumatorul Sandu Vadim nu este subiectul în cauză.

Menționează că, astfel, prescripția expusă în pct. l al Deciziei ISSPNPC seria DR nr. 0074 din 05.06.2024, prin care reclamantul, ”GBS” SRL, a fost obligată de a restitui terțului/consumatorului, Vadim Sandu, contravaloarea autoturismul de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320, în sumă de 26 500,00 euro, este ilegală întrucât rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a automobilului 11.07.2022, fără atragerea proprietarului (”BT Leasing MD” SRL) în procedura administrativă, precum și fără acordul expres și prealabil al proprietarului acestuia, nu poate fi legală, întemeiată și posibilă, conform art. 1320 alin.(4) Cod civil.

Opinează partea reclamantă că, neatragerea în procedura administrativă în cauză de către pârât a proprietarului, ”BT Leasing MD” SRL (Cumpărător), precum și impunerea silită reclamantului a obligației de a restitui terțului/consumatorului, Vadim Sandu, a contravalorii autoturismul de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320, în lipsa acordului expres al proprietarului/locatorului, ”BT Leasing MD” SRL, constituie un viciu procedural deosebit de grav, iar art. 141 alin.(l) din Codul administrativ prevede că un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav.

A mai menționat partea reclamantă că, soluționând cererea din 09.02.2024, depusă la 12.02.2024, reclamantul a efectuat diagnostica computerizată a automobilului, iar ulterior a consultat și specialistul imparțial, care a stabilit starea tehnică bună a automobilului de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320, comunicând în scris consumatorului Sandu Vadim toate informațiile solicitate.

Consideră că, a satisfăcut integral cererea din 09.02.2024, fapt care exclude necesitatea efectuării expertizei, care se comandă, conform art. 18^5 alin.(3) din Legea nr. 105/2003, doar în caz de refuz. Ca urmare, reclamantul nu a refuzat consumatorului Vadim Sandu, în satisfacerea cererii în cauză, efectuând la solicitarea acestuia constatarea stării tehnice a automobilului (solicitarea expresă a acestuia), fapt care exclude obligația efectuării expertizei.

A stabilit cu certitudine că, automobilul de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320, se află în stare tehnică satisfăcător-bună, fapt care exclude pentru consumatorului Sandu Vadim dreptul la rezoluțiune și la restituirea contravalorii produsului (automobilului).

Notează că, referitor la cererea prealabilă din 16.02.2024, depusă la 19.02.2024 de consumatorului Sandu Vadim, se reține că aceasta nu putea fi satisfăcută, întrucât pentru aceasta nu a existat temei: Lipsa defecțiunii automobilului, nerespectarea procedurii de rezoluțiune și lipsa acordului proprietarului -”BT Leasing MD” SRL.

Constată că, consumatorul Sandu Vadim niciodată nu a notificat reclamantului rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a automobilului 11.07.2022, în modul stabilit de art. 921 alin.(l) din Codul civil, nefiind depusă nici o declarații de rezoluțiune. în același context, se constată că și proprietarul automobilului în cauză, ”BT Leasing MD” SRL, la fel, nu a declarat rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a automobilului 11.07.2022.

Subliniază că, pârâtul la emiterea actelor administrative contestate a reținut eronat că contractul de vânzare-cumpărare a automobilului 11.07.2022 a fost rezoluționat de dl Sandu

Vadim (subiect neîndreptățit), considerând în mod neîntemeiat că petiția din 05.04.2024 ar produce careva efecte juridice a rezoluțiunii și/sau eliberează consumatorul de obligația respectării procedurii de rezoluțiune. Respectiv, dreptul consumatorului de a solicita restituirea contravalorii produsului, stabilit la art. 18 alin. (14) al Legea nr. 105/2003 nu eliberează consumatorul de a respecta procedura de rezoluțiune, reglementată expres la art. 921 alin.(l) din Codul civil. Nefiind exercitat în termenul rezonabil pretinsul drept la rezoluțiune, în speța dată nu mai poate fi realizată ca atare rezoluțiunea contractului în privința automobilului de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320, conform prevederilor art. 922 alin.(l) din Codul civil, fapt care nu a fost reținut de pârât.

Notează că, astfel, legea specială din domeniul protecției consumatorului specifică expres că, în primul rând, consumatorul are dreptul la repararea produsului, iar satisfacerea opțiunii/dreptului ales al consumatorului, nu trebuie să fie disproporționată.

A mai subliniat că, prin cererea din 09.02.2024, depusă de consumatorul Sandu Vadim la 12.02.2024, acesta a solicitat reclamantului diagnosticarea computerizată a automobilului, precum și reparația lui, după caz, cerința-pretenția care nu a fost retrasă/anulată.

Astfel, indică că, până la emiterea Deciziei contestate seria DR nr. 0074 din 05.06.2024, pârâtul trebuia să supună aprecierii dacă dreptul la remedierea deficiențelor tehnice (care până la urmă n-au fost depistate) la automobilul folosit de terțul/consumator ar putea fi satisfăcut efectiv și rapid în termen de 14 zile calendaristice, conform art. 20 alin.(3) din Legea nr. 105/2003, luând în vedere, în primul rând, valoarea automobilului - 26500,00 euro.

La caz, atestă că, nici pârâtul și nici terțul-consumator, Sandu Vadim, nu au prezentat reclamantului vreodată datele bancare ale ultimului, care sunt necesare pentru efectuarea plății prin virament (transfer în cont bancar), iar în partea ce ține de metoda de executare a obligației pecuniare art. 872 alin.(3) din Codul civil indică imperativ că cu excepția cazului când creditorul a indicat un anumit cont, efectuarea plății prin trans fer poate fi făcută la orice cont deschis pe numele creditorului pe care acesta l-a făcut cunoscut.

A mai atras atenția la faptul că, în cadrul procedurii administrative, aferente Deciziei seria DR nr. 0074 din 05.06.2024, pârâtul urma să supună aprecierii faptul existenței mai multor litigii pendinte în instanțele de judecată (inclusiv contravenționale), între ISSPNPC, ”GBS” SRL și Sandu Vadim, în legătură cu refuzul anterior în satisfacerea reclamației dlui Sandu Vadim din 08.08.2023, prin care acesta a solicitat înlocuirea gratuită a banchetei șoferului, în legătură cu apariția crăpăturilor pielii în partea laterală stânga și a suportului spate la bancheta din spate la automobilului de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320.

Opinează că, în speța dată este, evident comportamentul de rea-credință al consumatorului Sandu Vadim, care încearcă să obțină neîntemeiat de la „GBS” SRL restituirea contravalorii automobilului de model Peugeot 3008, cu n/MLD 320, invocând neconformitatea inexistentă a acestui automobil, după mai multe încercări eșuate din anul 2023.

Consideră partea reclamantă că, a dovedit faptul că, dacă și au existat careva neconformități ale automobilului, acestea au fost minore și au fost înlăturate la data investigațiilor.

Reieșind din cele expuse supra, solicită reclamantul:

1. Admiterea cererii de chemare în judecată.

2. Anularea Deciziei ISSPNPC seria DR nr. 0074 din 05.06.2024, a scrisorii ISSPNPC nr. 27/12-367/2185 din 04.07.2024 și a răspunsului Ministerului Dezvoltării Economice și a Digitalizării nr. 17/2292 din 22.07.2024 aferente procedurii prealabile, ca fiind neîntemeiate și ilegale.

Poziția participanților la proces.

În cadrul ședinței de judecată ***reprezentantul reclamantului „GBS" SRL avocatul Veaceslav Jarovlea*** a susținut integral argumentele expuse în cerere de chemare în judecată și cerere de concretizare și a solicitat admiterea acțiunii.

Reprezentantul pârâtului Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor RM - Babin Ana-Victoria fiind prezentă în ședință judiciară nu a recunoscut pretențiile din cerere de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora din motivele invocate în referință. Pin referința depusă autoritatea și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 66-67).

Reprezentantul pârâtului MDED- Botezatu Denis fiind prezent în ședință judiciară nu a recunoscut pretențiile din cerere de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora din motivele invocate în referință. Pin referința depusă autoritatea și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 149-155).

Terțul Sandu Vadim – fiind prezent în ședință de judecată a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

Terțul „BT Leasing MD" fiind legal citat, în ședința de judecată nu s-a prezentat, instanța dispunând examinarea cauzei în lipsa ultimului.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de „GBS" SRL împotriva Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor RM și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării RM, terți „BT Leasing MD" SRL și Sandu Vadim privind contestarea actului administrativ individual defavorabil este **admisibilă,** dar urmează a fi **respinsă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este

inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;
c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;
e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;
f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;
g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;
h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin.(1) și (2) și art. 212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea deciziei ISSPNC seria DR nr. 0074 din 05.06.2024, a deciziei/scrisorii ISSPNPC nr. 27/12-367/2185 din 04.07.2024 și a răspunsului Ministerului Dezvoltării Economice și a Digitalizării nr. 17/2292 din 22.07.2024, aferente procedurii prealabile, ca fiind neîntemeiate și ilegale.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea

unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității deciziei ISSPNC seria DR nr. 0074 din 05.06.2024, a scrisorii/deciziei ISSPNPC nr. 27/12-367/2185 din 04.07.2024 și a răspunsului Ministerului Dezvoltării Economice și a Digitalizării nr. 17/2292 din 22.07.2024.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, actele contestate sun acte administrative individuale defavorabile în raport cu reclamantul, întrucât prin efectele juridice care le produc îi impun obligații, cu care ultimul nu este de acord.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform prevederilor art. 165 alin. (1), (2) Cod administrativ, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

Prin cererea prealabilă din 02.07.2024 reclamantul a solicitat anularea Deciziei seria DR nr. 0074 din 05.06.2024 (f.d. 41-48), care a fost respinsă prin răspunsul ISSPSPN nr. 27/12-367/2185 din 04.07.2024 (f.d. 49-51) și corespunzător răspunsul MDED nr. 17/2292 din 22.07.2024 (f.d. 52-56), iar acțiunea a fost depusă în instanță la 01.08.2024 (f.d. 7-12) cu respectarea termenului de 30 de zile de la comunicare, astfel instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Circumstanțele privind fondul cauzei.

În privința fondului, conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 206 alin.(1) lit. a), b) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Deși Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II).* Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

Materialele cauzei denotă că, la 11.07.2022 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 7493 FR/2023 între “GBS” SRL în calitate de “Vânzător” OCN “BT Leasing MD” SRL în calitate de “Cumpărător” și Vadim Sandu în calitate de “Locatar” (f.d. 19-20 dosar administrativ).

Astfel, în condițiile de leasing financiar, consumătorul Vadim Sandu a achiziționat de la agentul economic “GBS” SRL un autoturism de model Peugeot 3008, 2.0 HDI cu VIN Cod *****, an de fabricație 2022, culoare alba, la prețul de 26500 (douăzeci și șase mii cinci sute) euro, conform contractului de vânzare-cumpărare.

Potrivit pct. 1.1 al anexei nr. 1 la contractual de vânzare-cumpărare nr. 7493FR/2022 vânzătorul “GBS” SRL a oferit **termenul de garanție** în exploatare a automobilului **de trei ani** sau 100.000 km pentru componente și ansambluri, cu excepția detaliilor limitate supuse uzurii normale (f.d. 11 dosar administrativ).

În interiorul termenului de garanție, la 31.01.2024 consumatorul Vadim Sandu a depistat că automobilul prezintă defecțiuni în timpul deplasării, manifestate prin “izbituri, șocuri, smucituri semnificative și alte asemenea simptome la automobil”.

Astfel, la 09.02.2024 consumatorul a depus reclamație în adresa “GBS” SRL prin care a

solicitat repararea automobilului, și anume informarea în scris despre starea tehnică a automobilului, inclusiv despre rezultatele depistate de service-ul agentului economic din 31.01.2024, cu înlăturarea de urgență a acestor defecte și readucerea automobilului la starea tehnică anterioară care să-i permită deplasarea în siguranță (f.d. 3-4 dosar administrativ).

La 19.02.2024, consumatorul a recepționat răspunsul „GBS" SRL cu nr. 615/1E/24 din 16.12.2024 *(corect fiind 16.02.2024)*, prin care a fost informat că în temeiul art. 18^1 din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, „GBS" SRL s-a adresat la „Expert-VM" SRL, care se află la adresa or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, 9/1 of. 12, cu o cerere privind efectuarea expertizei. Astfel, pentru efectuarea expertizei, "GBS" S.R.L. a solicitat ca consumatorul să asigure accesul la automobil pentru expert și reprezentanții săi (f.d. 5 dosar administrativ).

Totodată, la 19.02.2024 consumatorul Vadim Sandu a înaintat o cerere prealabilă către "GBS" SRL prin care a solicitat înlocuirea gratuită a automobilului cu un bun similar de același model și aceleași particularități și caracteristici tehnice sau, alternativ, achitarea contravalorii bunului procurat în sumă de 26500,00 (douăzeci și șase de mii cinci sute) Euro (f.d.7-9 dosar administrativ).

La 23.02.2024, terțul Vadim Sandu a prezentat întrebările față de specialiști totodată și-a manifestat dezacordul fața de efectuare a expertizei de către „Expert-VM" SRL, invocând faptul că aceasta nu se regăsește în Registrul de stat a experților, propunând în schimb BAEJ „Cexin", care este inclus în Registru de Stat al birourilor individuale și asociate de expertiză judiciară și este abilitat să efectueze asemenea expertize (f.d. 06 dosar administrativ).

Prin răspunsul nr. 619/1E/24 din 01.03.2024 agentul economic „GBS" SRL a expediat consumatorului Vadim Sandu concluzia specialistului „Expert-VM" SRL din care rezultă că testarea automobilului s-a efectuat cu folosirea sistemului computerizat al reprezentantului oficial al PEUGEOT în Moldova - "GBS" S.R.L (f.d. 63 d.a.), nefiind depistate careva abateri de la parametri de funcționare a cutiei de viteză (f.d. 63-64 dosar administrativ).

La 05.04.2024, consumatorul Vadim Sandu a înaintat concomitent ISSPNPC petiția înregistrată cu nr. 368-S (f.d. 1-2 dosar administrativ) și petiția nr. S-283224 (f.d. 26-29 dosar administrativ) către MDED prin care a solicitat restituirea contravalorii produsului prin rezoluțiunea contractului.

În urma desfășurării procedurii administrative prin Decizia nr. 0074 din 05.06.2024 s-a dispus Obligarea "GBS" SRL să restituie consumatorului Vadim SANDU contravaloarea autoturismul de model Peugeot 3008, 2.0 HDI de 26500,00 (douăzeci și șase mii cinci sute) Euro (f.d. 37-40).

Prin răspunsul ISSPSPN nr. 27/12-367/2185 din 04.07.2024 (f.d. 49-51) și corespunzător răspunsul MDED nr. 17/2292 din 22.07.2024 (f.d. 52-56), au fost respinse cererile prealabile ale „GBS" SRL ultimul adresându-se în instanță.

Examinând circumstanțele de fapt ale cauzei prin prisma normelor de drept aplicabile raportului juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea înaintată de „GBS" SRL este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Potrivit art. 18 alin. (2) din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor *(redacția în vigoare la 09.02.2024)*, în cazul unei neconformități, consumatorul are dreptul de a solicita vânzătorului să i se aducă produsul la conformitate gratuit, **prin reparare sau înlocuire,** conform alin. (3)-(12), ori să beneficieze de **reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii** pentru acest produs prin rezoluțiunea contractului, în condițiile alin. (14)-(16) și (20).

În conformitate cu art. 18^5 alin. (3) din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative, **dacă vânzătorul/prestatorul refuză** să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor art. 18 alin. (2) și art. 18^1 alin. (1)**, acesta este obligat să dovedească vina consumatorului** în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vândut sau serviciul prestat **printr-o expertiză tehnică efectuată de o terță** parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la punerii reclamației de către consumator. În caz contrar, vânzătorul/prestatorul este obligat să îndeplinească cerințele prevăzute de art. 18 alin. (2) și art. 18^1 alin. (1), conform opțiunii consumatorului.

Totodată, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, în cazul refuzului de a satisface reclamația consumatorului prin repararea sau înlocuirea gratuită, reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii pentru produsul neconform ori serviciul prestat neconform, vânzătorul/prestatorul prezintă consumatorului refuzul în scris, iar neprezentarea refuzului în termenul stabilit la alin. (3) se consideră refuz tacit.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța reține că, la 09 februarie 2024, cererea fiind recepționată de reclamantă la 12 februarie 2024, consumatorul Vadim Sandu a sesizat „GBS” SRL despre deficiențele manifestate în exploatarea automobilului Peugeot 3008 și a solicitat repararea automobilului, precum și comunicarea în scris a stării tehnice a acestuia și a rezultatelor verificărilor efectuate.

Ulterior, prin cererea din 16 februarie 2024, recepționată de „GBS” SRL la 19 februarie 2024, consumatorul a formulat expres pretenția privind înlocuirea gratuită a automobilului cu un bun similar ori, alternativ, restituirea contravalorii acestuia în cuantum de 26 500 euro.

Prin urmare, din momentul recepționării reclamației prin care consumatorul a formulat una dintre cerințele prevăzute de legislația privind protecția consumatorilor, reclamantului îi revenea obligația de a acționa în limitele mecanismului instituit de art. 18^5 din Legea nr. 105/2003.

Instanța subliniază că această normă nu permite vânzătorului să înlăture pretențiile consumatorului prin orice mijloc de verificare tehnică ales unilateral. Legiuitorul a stabilit expres atât mijlocul prin care poate fi demonstrată cauza imputabilă consumatorului – **expertiza tehnică**, cât și calitatea subiectului care trebuie să o efectueze – o terță parte competentă în domeniu și abilitată în conformitate cu legea.

Or, materialele cauzei atestă că „GBS” SRL a apelat la „Expert-VM” SRL, iar investigațiile tehnice au fost efectuate de specialist concluziile fiind întocmite în urma testării

automobilului, inclusiv prin utilizarea sistemului computerizat al reprezentantului oficial PEUGEOT în Republica Moldova – „GBS" SRL.

Instanța apreciază că asemenea concluzii nu întrunesc exigențele unei expertize tehnice efectuate de o terță parte competentă și abilitată conform legii, în sensul art. 18^5 alin. (3) din Legea nr. 105/2003.

Din materialele procedurii administrative nu rezultă că „Expert-VM" SRL ar fi prezentat înscrisuri care să confirme abilitarea sa legală pentru efectuarea expertizei tehnice în domeniul respectiv. Mai mult, potrivit datelor publice, societatea nu figurează în Registrul de stat al birourilor individuale și asociate de expertiză judiciară, iar persoana care a efectuat verificările tehnice- Mircea Victor, nu figurează în Registrul de stat al experților judiciari.

În acest context, simpla includere în obiectul de activitate al unei persoane juridice a unei activități referitoare la expertizare nu echivalează, prin ea însăși, cu abilitarea prevăzută de art. 18^5 alin. (3) din Legea nr. 105/2003. Cerința legală privind abilitarea are tocmai funcția de a garanta competența, independența și imparțialitatea entității chemate să tranșeze, sub aspect tehnic, divergența dintre consumator și vânzător.

Mai mult, chiar conținutul concluziilor specialistului relevă că automobilul a fost prezentat la centrul de reparații al reprezentantului oficial PEUGEOT în Moldova – „GBS" SRL, iar testarea acestuia a fost realizată cu utilizarea sistemului computerizat al aceleiași reclamante. În asemenea împrejurări, verificarea efectuată nu poate fi asimilată, fără alte dovezi privind independența și abilitarea entității, unei expertize realizate de o veritabilă terță parte în sensul normei legale menționate.

Instanța reține, de asemenea, că însăși concluzia specialistului precizează caracterul de recomandare al opiniei profesionale și faptul că aceasta nu reprezintă o garanție că rezultatul este irevocabil. Prin urmare, documentul respectiv atestă efectuarea unor investigații tehnice și exprimarea unei opinii profesionale, însă nu substituie expertiza tehnică cerută în mod expres de lege pentru răsturnarea mecanismului de protecție instituit în beneficiul consumatorului.

Urmează de menționat că, concluziile specialistului „Expert-VM" SRL anexate de ambele părți la dosar din aceiași dată – 29.02.2024 **au un conținut textual diferit** *(a se compara f.d. 27 cu 63 dosar administrativ sau f.d. 30 cu f.d. 64 dosar administrativ),* ceea ce creează dubii asupra veridicității acestor concluzii sau că ele ar fi fost adaptate ulterior la cererea comanditarului/reclamantului.

În consecință, argumentul reclamantului potrivit căruia automobilul a fost examinat, iar la momentul verificării s-a constatat că starea sa tehnică era „satisfăcător-bună" și că nu au fost identificate defecțiunile reclamate nu este suficient pentru a demonstra îndeplinirea obligației instituite de art. 18^5 alin. (3) din Legea nr. 105/2003.

Instanța constată că, circumstanța că la automobil existau probleme la cutia de viteză este probată prin însuși acțiunile reclamantului care la 13.02.2024 în urma adresării consumatorului a depistat că în cutie **lipsea aproximativ 500 gr. de ulei,** care a fost adăugată de meșter **(f.d. 81 dosar administrativ).**

Respectiv scurgerea uleiului din cutia de viteze la cca 1,5 ani după procurarea automobilului se califică ca un viciu grav care face periculoasă utilizarea în continuare a bunului, ori și în comanda de reparații consumatorul invocă *„lucru instabil cutie”, „schimbul de viteze se face greu”, „apar izbituri”* **(**f.d. 80 dosar administrativ), astfel probele coroborând în acest sens.

Prin urmare constatarea specialistului precum că, la data examinării, automobilul nu prezenta anumite defecțiuni nu este echivalentă cu demonstrarea faptului că manifestările reclamate de consumator nu au existat ori că acestea îi erau imputabile acestuia. Cu atât mai mult, reclamantul nu putea substitui expertiza cerută de lege cu propria apreciere tehnică sau cu concluziile unui specialist a cărui abilitare în sensul normei speciale nu a fost demonstrată.

În aceeași ordine de idei, instanța reține că „GBS” SRL nu a prezentat consumatorului, în termenul prevăzut de lege, un refuz scris de satisfacere a pretenției formulate la 16 februarie 2024. Or, art. 18^5 alin. (4) din Legea nr. 105/2003 atribuie expres neprezentării refuzului în termen efectul juridic al unui refuz tacit.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul reclamantului potrivit căruia aceasta ar fi satisfăcut integral reclamația consumatorului prin simplul fapt al efectuării investigațiilor tehnice. Cererea consumatorului din 16 februarie 2024 nu se limita la efectuarea unei verificări tehnice, ci conținea o pretenție distinctă privind înlocuirea automobilului ori restituirea contravalorii acestuia. Efectuarea unei verificări tehnice, în lipsa soluționării pretenției formulate și în lipsa expertizei conforme art. 18^5 alin. (3), nu poate fi calificată drept satisfacere integrală a reclamației.

Potrivit art. 27 alin. (3) lit. l) din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, în redacția aplicabilă procedurii administrative, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor este abilitat să emită decizii de remediere, înlocuire sau restituire a contravalorii produsului ori serviciului necorespunzător, conform prevederilor art. 18, art. 18/1 și art. 18/5, care urmează a fi executate de agentul economic în termenul stabilit de lege.

Raportând această normă la speță, instanța constată că, în condițiile în care „GBS” SRL nu a demonstrat respectarea mecanismului instituit de art. 18^5 alin. (3) din Legea nr. 105/2003, ISSPNPC dispunea de competența legală de a interveni în vederea protejării dreptului consumatorului și de a emite măsura de remediere corespunzătoare.

Referitor la argumentul reclamantului potrivit căruia Vadim Sandu nu ar fi fost în drept să solicite restituirea contravalorii automobilului întrucât proprietarul acestuia este OCN „BT Leasing MD” SRL, instanța îl apreciază ca neîntemeiat, ori prin pct. 6.2.3 al contractului de vânzare-cumpărare cumpărătorul („BT Leasing MD”SRL) **cesionează locatarului** (Sandu Vadim) **dreptul de a beneficia** de **remedierea viciilor bunul vândut ori înlocuirea bunului viciat,** inclusiv de a înainta pretenții vânzătorului pretenții privind calitatea în conformitate cu garanția oferită **(f.d. 48** dosar administrativ).

Totodată lipsa participării OCN „BT Leasing MD” SRL la etapa inițială a procedurii administrative nu atrage, prin ea însăși, nulitatea Deciziei seria DR nr. 0074 din 05 iunie 2024.

Obiectul procedurii administrative l-a constituit verificarea respectării de către „GBS” SRL, în calitate de vânzător și agent economic, a obligațiilor care îi reveneau în raport cu reclamația consumatorului. Măsura contestată reprezintă consecința constatării nerespectării obligațiilor legale ale vânzătorului în materia protecției consumatorilor. Or, reclamantul nu a demonstrat că neparticiparea proprietarului formal al bunului ar fi împiedicat stabilirea circumstanțelor relevante pentru verificarea conduitei sale ori ar fi determinat o soluție administrativă diferită.

În ceea ce privește invocarea art. 921 alin. (1) din Codul civil și susținerea reclamantului potrivit căreia consumatorul nu ar fi notificat în mod corespunzător rezoluțiunea contractului, instanța reține caracterul special al normelor Legii nr. 105/2003 în materia raporturilor de consum. Art. 12 alin. (4) al Legii 105/2003 prevede că, consumatorul este în drept să pretindă vînzătorului, prestatorului remedierea sau înlocuirea gratuită ori reducerea corespunzătoare a prețului **sau restituirea contravalorii produsului**, serviciului **prin rezoluțiunea contractului** pentru acest produs, serviciu, precum şi despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficienţelor constatate în cadrul termenului de garanţie sau termenului de valabilitate, sau pînă la data de minimă durabilitate, cu condiţia respectării de către consumator a instrucţiunilor de instalare, utilizare şi a regulilor de păstrare, prevăzute în documentele de însoţire.

În speță, prin cererea din 16 februarie 2024 consumatorul a solicitat în mod expres înlocuirea bunului ori **restituirea contravalorii acestuia**, cerința în cauză înglobând concomitent și o declarație de rezoluțiune în ea conform art. 12 alin. (4) al Legii 105/2003 pre-citat (f.d. 9 dosar administrativ).

Referitor la argumentele reclamantului privind faptul că restituirea integrală a contravalorii bunului de 26500 euro ar reprezenta o măsură disproporționată în coraport cu pretinsele defecte, instanța accentuează că, conform art. 24 alin. (1) Cod Administrativ RM participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Art. 11 Cod Civil RM definește buna-credință ca fiind un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin **corectitudine, onestitate, deschidere** și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Fiind comerciant profesionist și depistând la 13.02.2024 scurgerea uleiului din cutie a unui automobil aflat în termenul de garanție (f.d. 81 dosar administrativ) ar fi fost de bună credință ca reclamantul nu doar să adauge lipsa de 500 gr., **dar și să stabilească cauza scurgerii uleiului** la automobilul dat și în acest caz instanța acceptă că, reparația ulterioară a cutiei de viteze sau eventual schimbarea cu alta nouă, ar fi constituit o măsură de remediere corespunzătoare și adecvată ori alte vicii nu au fost invocate de consumator.

Conform art. 11 alin. (2) Cod Civil RM este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Astfel instanța este de părerea că, întrucât reclamantul anterior a refuzat să meargă în întâmpinarea consumatorului să încerce să afle care este problema, a refuzat să stabilească cauza viciilor la cutia de viteză, a refuzat numirea expertizei pentru aflarea adevărului, nu a răspuns la cererile/petițiile depuse consumator etc. la moment nu poate invoca neproporționalitatea măsurii de restituire a contravalorii dispuse de autoritate conform principiului căruia nimeni nu-și poate invoca propria culpă în favoarea sa (art. 14 alin. (1) și (2) Cod Civil).

Prin urmare, instanța conchide că Decizia ISSPNPC seria DR nr. 0074 din 05 iunie 2024 a fost emisă de autoritatea competentă, în limitele atribuțiilor conferite de lege, în urma examinării circumstanțelor relevante și prin aplicarea corespunzătoare a normelor speciale în materia protecției consumatorilor, iar argumentele invocate de „GBS" SRL nu demonstrează existența unor vicii de legalitate care să justifice anularea actului administrativ individual defavorabil contestat.

În consecință, cererea de chemare în judecată înaintată de „GBS" SRL privind anularea Deciziei ISSPNPC seria DR nr. 0074 din 05.06.2024, precum și a actelor emise în cadrul procedurii prealabile, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224, 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Acțiunea depusă de „GBS" SRL privind anularea deciziei nr. DR 0074 din 05.06.2024, a răspunsului nr. 27/12-367/2185 din 04.07.2024 emis de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și nr. 17/2292 din 22.07.2024 emis de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării RM în procedură prealabilă, se respinge integral ca fiind nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei Neguriță Veaceslav
Judecător